

अत्र “स्तनावेव पूर्णकुम्भौ दृष्टय एव नवनीरजस्रज इति”
रूपकध्वनिरसध्वन्द्वारेकाश्रयानुप्रवेशः सङ्कारः ।

“धुन्वन्त्यमूनि मदमूर्च्छदलिध्वनीनि
धूताध्वनीनहृदयानि मधोर्दिनानि ।
निस्तन्त्रचन्द्रवदनावदनारविन्द-
सौरभ्यसौहृदसगर्वसमीरणानि” ॥

अत्र निस्तन्द्रेत्यादिलक्षणा मूलध्वनीनां संसृष्टिः ॥ अथ गुणी-
भूतव्यङ्ग्यं ।

(२६५) अपरन्तु गुणीभूतव्यङ्ग्यं वाच्यादनुत्तमे व्यङ्ग्ये ॥

अपरं काव्यं । अनुत्तमत्वं न्यूनतया साम्येन च सम्भवति ।

(२६६) तत्र स्यादितराङ्गं काक्का क्षिप्रञ्च वाच्यसिद्ध्यङ्गं ।

सन्दिग्धप्राधान्यं तुल्यप्राधान्यमस्फुटमगूढं ॥

व्यङ्ग्यमसुन्दरमेवं भेदास्तस्योदिता अष्टौ ।

इतरस्य रसादेरङ्गं रसादिव्यङ्ग्यं यथा ।

“अयं स रसनोत्कर्षी पीनस्तनविमर्दनः ।

नाभ्यूजघनस्पर्शी नीवीविस्रंसनः करः” ॥

अत्र शृङ्गारः करुणस्याङ्गं ।

“मानोन्नतां प्रणयिनीमनुनेतुकाम-

स्वत्सैन्यमागररवोद्गतकर्णतापः ।

हा हा कथं नु भवतो रिपुराजधानी-

प्रासादसन्ततिषु तिष्ठति कामिलोकः” ॥